

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1133/2022
27.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Марка Краговића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Краговића, адвоката Горана Карадаревића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 27/22 од 26.04.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 576/22 од 04.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 27.10.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Краговића, адвоката Горана Карадаревића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 27/22 од 26.04.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 576/22 од 04.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 27/22 од 26.04.2022. године окривљени Марко Краговић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика па је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му се урачунава време за које је био лишен слободе, како је то наведено у изреци пресуде.

На основу члана 246. став 8. Кривичног законика од окривљеног је одузета опојна дрога канабис тзв. марихуана, упакована у 41 пакетић, укупне нето тежине 20,87 грама, која ће се након правноснажности пресуде уништити.

На основу члана 87. Кривичног законика од окривљеног је одузет мобилни телефон, ближе означен у изреци пресуде, који ће се након правноснажности пресуде предати Дирекцији за управљање одузетом имовином.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка настале пред ВЈТ у Новом Саду, у износу од 73.962,00 динара, као и да на име паушала суду плати износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног Марка Краговића, Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 576/22 од 04.08.2022. године, исту одбио као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Марка Краговића, адвокат Горан Карадаревић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу у складу са чланом 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Неосновано бранилац окривљеног Марка Краговића, захтевом за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима којима суштински указује да радње окривљеног описане у изреци правноснажне пресуде не представљају кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика за које је окривљени оглашен кривим.

Радња извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, алтернативно је постављена и иста се, између осталог може састојати у производњи, преради, продаји или нуђењу на продају опојних дрога, као и у куповању, држању или преношењу ради продаје опојних дрога.

Према изреци правноснажне пресуде, окривљени Марко Краговић је, у време и на месту описаном у изреци првостепене пресуде, способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, свестан свога дела и хтео његово извршење, ради неовлашћене продаје преносио и држао супстанце које су проглашене за опојну дрогу..., на тај начин што је у корману бицикла...преносио ради даље неовлашћене продаје опојну дрогу канабис тзв. марихуану, са уделом ТХЦ већим од 0,3%....упаковану у 41 пакетић, укупне нето тежине 20,87 грама....која опојна дрога је пронађена код окривљеног од стране полицијских службеника ПУ Нови Сад...при чему је знао да је његово дело забрањено.

Врховни касациони суд налази да се, у претходно описаним радњама окривљеног Марка Краговића стичу сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, односно

објективна обележја која се односе на радњу извршења коју је предузео окривљени – неовлашћено ради продаје преносио и држао супстанце које су проглашене за опојну дрогу, и субјективна обележја дела која се тичу урачунљивости и директног умишљаја окривљеног, који укључује и свест о забрањености дела.

Према томе, описане радње који је окривљени Марко Краговић предузео, садрже сва субјективна и објективна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. Кривичног законика, а како су то правилно закључили и нижестепени судови, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Краговића, адвоката Горана Карадаревића, којима указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Међутим, из образложења захтева произилази да бранилац ову повреду закона, само формално истиче, док у суштини указује на погрешне чињеничне закључке, изношењем сопственог става да радња држања опојне дроге ради продаје није подведена под чињенични опис пресуде и исти животни догађај. Изнети наводи браниоца, по налажењу Врховног касационог суда, представљају оспоравање утврђеног чињеничног стања односно повреду из члана 440. ЗКП.

Како повреда члана 440. ЗКП, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог због којег је окривљеном преко браниоца дозвољено подношење овог ванредног правног лека, Врховни касациони суд се у оцену и разматрање ових навода браниоца није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић